

Van Hoof Advies UG

Im Heidfeld 24, 47574 Goch

Correspondentie: Postbus 41
6590 AA Gennep

e-mail: vanhoofadvies@tuta.com
IBAN: DE02320613844801763010

Rechtbank Oost-Brabant
Afdeling Bestuursrecht
Postbus 90125
5200 MA Den Bosch

Mijn kenmerk: 2530LvC20
Betreft: beroepschrift

Kessel, 3 juni 2025

1

Edelachtbare Dames, Heren,

Bij besluit van 29 april 2025 heeft het college van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Land van Cuijk (verder: het college) een vergunning ingevolge de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) verleend voor de activiteiten bouwen, handelen in strijd met regels ruimtelijke ordening en milieu voor het bouwen van een zeugenstal en luchtwassers, het plaatsen van voersilo's aan de voorzijde van stal 8 en 11 en het veranderen van een varkenshouderij aan de Peelkant 49 en 51 te Sint Anthonis. Namens de Milieuvereniging Land van Cuijk, Beerseweg 10, 5451 NS Mill (verder te noemen: cliënte) teken ik hierbij beroep aan tegen dit besluit. Vanwege het overgangsrecht geldt het oude recht nog voor deze procedure. Onderstaand verwijs ik daarom naar de wet- en regelgeving zoals deze gold vóór 1 januari 2024. De beroepsgronden zijn als volgt:

1 Ruimtelijk Staldering

1.1 Naar aanleiding van de ingebrachte zienswijze heeft het college de staldering alsnog aan de rechtstreeks werkende regels in art. 2.74 van de Interim omgevingsverordening (Iov) getoetst. In reactie op de zienswijze van cliënte (zie zienswijze nr 5, reclamant 2) geeft het college aan alsnog de stukken die bij de stalderingsbeoordeling horen, aan het besluit toegevoegd te hebben. In de zienswijze had cliënte echter aangegeven dat het college ook dient na te gaan of het stalderingsbewijs wel terecht is afgegeven. Niet

gebleken is dat het college dat gedaan heeft. Weliswaar is er een definitief stalderingsbewijs afgegeven, maar uit de overgelegde stukken blijkt dat het gesaneerde oppervlakte van de stalderingsgever (Weisestraat 19 te Lithoijen) is bepaald aan de hand van de BAG-registratie en een meetrapport. Zie producties 1, 2 en 3. Het gaat hier om stal nummer 4 met BAG-ID 0828100001453264. Er is gerekend met een gemeten oppervlakte van 3530 m², waarbij de BAG-registratie 3577 m² aangaf. De BAG-registratie is echter niet bepalend. De oppervlakte van de stallen op de tekening bij de milieutoestemming is bepalend. Zie de uitspraak ECLI:NL:RVS:2023:4332, r.o. 12.2. Deze is echter niet overgelegd. Het is kennelijk niet nagegaan welke oppervlakte de milieutoestemming weergaf. Zonder dit te controleren, had ook niet van het meetrapport uitgegaan mogen worden.

Uitbreiding oppervlakte gebouwen ten dienste van veehouderij

1.2 Er is een binnenplanse afwijkingsvergunning verleend op grond van art. 2.12 lid 1 onder a sub 1° Wabo en art. 6.4.1 en 6.4.3 van het bestemmingsplan 'Partiële herziening bestemmingsplan Buitengebied Sint Anthonis 2016-08 23' (verder: het plan van 2016)¹ en artikel 40.2 onder f van het bestemmingsplan 'Buitengebied Sint Anthonis 2013 en voorts een afwijkingsvergunning op grond van de kruimellijst op basis van art. 2.12 lid 1 onder a sub 2° Wabo en art. 4 lid 3 van bijlage II van het Besluit omgevingsrecht (Bor). Het college noemt 3 afwijkingen van planregels. De eerstgenoemde afwijking is de afwijking van planregel art. 6.2.2 sub i vanwege de uitbreiding van oppervlakte gebouwen ten dienste van de veehouderij. In dit verband zijn de bepalingen in art. 6.4.1 en 6.4.3 van het plan van 2016 van toepassing. In dit verband wordt onder meer door het college gesteld (motivering A) dat de cumulatieve geurhinder in beeld is gebracht en akkoord bevonden. Het gaat hier om de toets ex planregel art. 6.4.3 sub e van het plan van 2016.

1.3 Cliënte heeft er in de zienswijze echter op gewezen dat in deze beoordeling uitgegaan is van de bijlagen 6 en 7 bij de Handreiking Wet geurhinder en veehouderij voor wat betreft de blootstellingsresponscurve. Die is verouderd. Er is later onderzoek verricht door GGD en IRAS, waaruit een veel stijlere blootstellingsresponscurve volgde; volgens deze inzichten trad 20 % geurgehinderden in het buitengebied niet pas op bij een achtergrondgeurbelasting van 20 OU/m³, maar reeds bij een achtergrondgeurbelasting van 10 OU/m³. Destijds gaf Uw rechtbank reeds aan dat bij de beoordeling van de achtergrondgeurbelasting gemotiveerd diende te worden waarom niet bij deze nieuwe inzichten aangesloten moest worden (ECLI:NL:RBOBR:2016:3384). De Raad van State oordeelde destijds echter nog dat er onvoldoende onderzoek was gedaan naar deze hogere blootstellingsresponscurve (ECLI:NL:RVS:2017:2445). Inmiddels is dat

---

¹ Het gaat hier om art. 6.4.1 en 6.4.3 dat op basis van art. 9.3 van het plan van 2016 is ingevoegd als een nieuw artikel 6.4. Deze bepaling dient niet verward te worden met de artikelen 6.4.1 tot en met 6.4.4 die op basis van art. 9.4 van het plan van 2016 zijn ingevoegd aan het al bestaande art. 6.4. Het komt de leesbaarheid van het bestemmingsplan helaas niet ten goede dat er hierdoor twee artikelen met de nummers 6.4 zijn ontstaan.

aanvullend onderzoek echter wel gedaan. Cliënte verwijst naar het rapport “Geurbelasting en geurhinder van veehouderijen, Update van de blootstellings-responsrelatie” (Van Aalsburg et al., november 2023), bijgevoegd als productie 4. Uit dit onderzoek blijkt dat het lagere rendement van luchtwassers een beperkte invloed heeft op de gevonden blootstellings-responsrelatie in het onderzoek van GGD en IRAS. Het onderzoek van Van Aalsburg et al. bevestigt dat een geurgehinderdenpercentage van 20 % overeenkomt met een cumulatieve geurbelasting van 11 OU/m³ (dit was 10 OU/m³ volgens GGD en IRAS en wordt dus 11 OU/m³ ten gevolge van de correctie voor de luchtwassers). Zie de tabel 4 in het rapport. Deze inzichten betekenen dat reeds bij een achtergrondgeurbelasting van meer dan 11 OU/m³ niet voldaan wordt aan de cumulatieve geurhinder-eisen uit planregel art. 6.4.3 sub e. Er is echter een nog onbekend groot aantal woningen waarbij de achtergrondgeurbelasting ligt boven een niveau van 11 OU/m³. Van deze woningen² is niet nagegaan of de bijdrage van het onderhavige bedrijf substantieel is en of er sprake is van een voldoende afname conform de planregel.

- 1.4 Het college wijst er in reactie op deze zienswijze (zienswijze 8, reclamant 2) op dat het onderzoek in productie 4 dateert van 2023 en dus van na de vaststelling van de Iov. Er mocht daarom volgens het college bij de toepassing van de 20 % geurgehinderden-norm uitgegaan worden van de Handreiking. Het college wijst verder op rechtspraak volgens welke tot op heden niet aangenomen is dat er aanleiding bestaat om hiervan af te wijken. Het college verwijst naar Uw uitspraak ECLI:NL:RBOBR:2022:23, r.o. 8.5.
- 1.5 In casu gaat het echter om planregel art. 6.4.3 sub e en niet om de Iov. Wel dient de planregel overeenkomstig de Iov uitgelegd te worden. De norm waarop getoetst wordt is het geurgehinderdenpercentage van 20 % (voor het buitengebied). Dat geurgehinderdenpercentage is thans op basis van het rapport in productie 4 bereikt bij een achtergrondgeurbelasting van 11 OU/m³. Dat betreft de meest recente wetenschappelijke inzichten. Het college dient rekening te houden met de meest recente beschikbare wetenschappelijke inzichten. Dat doet het college echter niet, door voorbij te gaan aan deze inzichten. De verwijzing naar Uw uitspraak ECLI:NL:RBOBR:2022:23 maakt dit niet anders. Toen die uitspraak werd gedaan, was het inzicht uit dit rapport er nog niet.
- 1.6 Nu het college via de zienswijze nadrukkelijk op de hoogte is gesteld van het rapport zoals bijgevoegd in productie 4, steekt het nog te meer dat het college daar aan voorbijgaat. Het rapport betreft een bevestiging en nadere duiding van de bevindingen van GGD en IRAS. Die bevindingen van GGD en IRAS waren bovendien al gebaseerd op een uitgebreid onderzoek van deskundigen met conclusies over blootstellingsresponsrelaties die fors afwijken van het Pra-onderzoek uit 2001 dat ten grondslag heeft gelegen aan de Handreiking. Dat Pra-onderzoek was bovendien veel beperkter van

---

² Althans niet voor zover de achtergrondgeurbelasting niet hoger is dan 20 OU/m³.

opzet. Onder deze omstandigheden en mede gelet op het voorzorgbeginsel, had het college moeten verantwoorden waarom in het bestreden besluit bij de toetsing aan planregel art. 6.4.3 sub e in plaats van van de bevindingen van Van Aalsburg et al., van de Handreiking en de bijlagen wordt uitgegaan. De bevindingen van Van Aalsburg et al. bevestigen immers dat de conclusies van GGD en IRAS uit het eerdere onderzoek in essentie juist zijn; Van Aalsburg et al. concluderen immers slechts een geringe aanpassing van de door GGD en IRAS gevonden blootstellingsresponsrelatie en bevestigen dat de blootstellingsresponsrelatie fors afwijkt van het Pra-onderzoek uit 2001. Het college heeft een dergelijke verantwoording echter niet gegeven. Daarmee heeft het college een nieuwe knelsituatie gecreëerd. Zie ook Uw uitspraak ECLI:NL:RBOBR:2016:3384, r.o.7.12.

1.7 Het besluit kan dan ook niet gedragen worden door de eraan ten grondslag liggende motivering en is strijdig met art. 3:46 Awb. Bovendien heeft het college ten onrechte geconcludeerd dat voldaan wordt aan planregel art. 6.4.3 sub e. In ieder geval is verder onderzoek ten aanzien van het voldoen aan het vereiste ten onrechte beperkt tot de woning Peelkant 37. Er is ten onrechte geen beoordeling gemaakt ten aanzien van woningen met een achtergrondgeurbelasting tussen 11 en 20 OU/m³.

Bouwen luchtwassers

4

1.8 De tweede afwijking die het college noemt is de afwijking van planregel art. 6.2.2 sub c van het plan van 2016; bouwwerken geen gebouwen zijnde moeten minimaal op 5 meter van de zijdelingse en achterste bestemmingsvlakgrens worden gebouwd (behoudens terreinafscheidingen tot 2 meter). Er worden echter luchtwassers achter stal 1 en stal 8 gebouwd op minder dan 5 meter van de achterste bestemmingsvlakgrens. Hier werkt het college op grond van art. 40.2 sub f van de planregels aan mee (motivering B).

1.9 Planregel art. 40.2 sub f geeft echter een afwijkingsmogelijkheid ten aanzien van gebouwen tot de perceelsgrens. Aangezien het in casu niet om gebouwen gaat, maar om bouwwerken, geen gebouwen zijnde en aangezien het niet om een aan te houden afstand tot de perceelsgrens gaat, maar een aan te houden afstand tot de bestemmingsvlakgrens, is planregel art. 40.2 sub f niet van toepassing. Er is geen binnenplanse afwijkingsmogelijkheid van deze overtreding. De vergunning is dus ten onrechte met toepassing van art. 2.12 lid 1 onder a sub 1° Wabo verleend.

Voersilo's

1.10 Het college wijst er op dat 4 voersilo's worden opgericht ter plaatse van de aanduiding 'erfverharding' en dat dit in strijd is met art. 6.2.2 sub l van de planregels. Het college geeft aan dat er al 5 voersilo's bij stal 7 en 8 aanwezig en vergund zijn, en dat er nog 4 bijkomen. De 5 reeds aanwezige voersilo's stonden, net als de 4 nieuwe, echter ook al ter plaatse van de aanduiding 'erfverharding'. In totaal is er dus sprake van 9 silo's met volgens de tekening een oppervlakte van 2,5 bij 2,5 meter elk, dus in totaal

$9 * 2,5 * 2,5 = 56,25 \text{ m}^2$. Dit is meer dan de 50 m² die op basis van art. 4 lid 3 van bijlage II Bor vergund kan worden. De vergunning had dan ook niet op basis van de kruimellijst verleend mogen worden.

Ammoniakemissie

- 1.11 Er is echter nog een afwijking van het bestemmingsplan, waar het college niet aan heeft getoetst. In het plan van 2016 is zowel een nieuwe planregel art. 6.4 toegevoegd, als is het bestaande art. 6.4 gewijzigd. De nieuwe planregel die is toegevoegd, is toegevoegd in art. 9.3 van het plan van 2016. De wijziging van planregel art. 6.4 staat beschreven in art. 9.4 van het plan van 2016. In art. 9.4.2 van het plan van 2016 is bepaald dat er in lid 6.4 een nieuw sublid 6.4.2 wordt ingevoegd dat bepaalt dat tot een strijdig gebruik van gronden en bouwwerken in ieder geval gerekend wordt het gebruik van gronden en bouwwerken ten behoeve van de wijziging en/of uitbreiding van de bestaande veestapel en/of ten behoeve van de oprichting en/of wijziging en/of uitbreiding van mestbewerking, waarbij een toename van ammoniakemissie vanaf het betreffende agrarische bedrijf of de betreffende gronden plaatsvindt. Het college heeft ten onrechte niet aan deze planregel getoetst. Dat steekt te meer nu geconcludeerd moet worden dat er wel sprake is van een toename van ammoniakemissie.
- 1.12 De planregel is blijkens de plantoelichting bij het plan van 2016 opgenomen, nadat de bestemming 'Agrarisch – intensieve veehouderij' eerder door de Raad van State vernietigd was. Om het bestemmingsplan in overeenstemming met art. 19j van de toenmalige Natuurbeschermingswet 1998 te kunnen vaststellen, was deze stikstofregeling noodzakelijk. Deze stikstofregeling was noodzakelijk om het plan zonder een passende beoordeling te kunnen vaststellen. De stikstofregeling is dus opgenomen om uit te kunnen sluiten dat het plan significante effecten kan veroorzaken. Dit was een noodzaak die volgde uit art 6 lid 3 van de Habitatrichtlijn, zoals destijds omgezet in de Natuurbeschermingswet 1998. De regeling dient daarom met dezelfde voorzorg getoetst te worden als de natuurtoets bij projecttoestemmingen.
- 1.13 Wel overweegt het college dat de ammoniakemissie daalt met ongeveer 57 % en dat er beschermingsmaatregelen zijn opgenomen om de waarschijnlijke belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu te vermijden of te voorkomen. Die 57 % emissiedaling is echter berekend aan de hand van de emissiefactoren uit de Regeling ammoniak en veehouderij (Rav). Er wordt in de nieuwe vergunde situatie echter ingezet op biologische combiluchtwassers. Daarover heeft de Raad van State reeds geoordeeld dat er concrete aanknopingspunten zijn dat de Rav-emissiefactor voor stalsystemen met een biologische combiluchtwasser de werkelijke ammoniakemissie van deze stalsystemen waarschijnlijk onderschatten. Zie de uitspraak ECLI:NL:RVS:2024:3356. Cliënten tekenen hierbij aan dat in die kwestie ook een voorschriftenpakket was toegevoegd, dat vergelijkbaar is met de onderhavige voorschriften 2.1.1 tot en met 2.1.24. Dat wijzigde het oordeel dus niet. Het voorschriftenpakket is, net als het voorschriftenpakket in de onderhavige zaak, gebaseerd op het WUR-

rapport uit 2021. De Afdeling geeft in r.o. 13.6 aan dat dat onderzoek te beperkt van opzet was om daaraan de conclusie te kunnen verbinden dat de vereiste zekerheid van stikstofreductie werd verkregen bij naleving van de in dat onderzoek aanbevolen maatregelen. Zie ook ECLI:NL:RVS:2024:3758, r.o. 11.6 ten aanzien van de bestemmingsplantoets.

- 1.14 Het college heeft dan ook ten onrechte de ammoniakemissie berekend aan de hand van de Rav-emissiefactoren. Er is dan ook ten onrechte gerekend met 85 % emissiereductie voor alle dieren. In plaats van een berekende ammoniakemissie van 1527,9 kg per jaar (zie de AERIUS-berekening) in de aangevraagde situatie, had gerekend moeten worden met een emissie van $1527,9/0,15 = 10.186$ kg per jaar. Dat is een forse toename ten opzichte van de referentie van 3536,4 kg per jaar.
- 1.15 Bovendien is er inmiddels een aanvullend onderzoek; het WUR-rapport 1545 (zie productie 5). Dit rapport was beschikbaar ten tijde van het nemen van het bestreden besluit. Dit onderzoek geeft weer aanvullende aanbevelingen, die dus niet opgenomen zijn in het voorschriftenpakket (bijvoorbeeld het wegnemen van de begrenzing in de afvoer van spuiwater en de aanvoer van schoon water, een verbeterde, locatie-specifieke inregeling van parameters in de besturingssoftware, een automatische regeling in de besturingssoftware van de luchtwasser, die zowel de pH als de EC bewaakt, en een zuur- en loog doseerinstallatie). Reeds doordat deze aanbevelingen niet zijn opgenomen is onvoldoende zeker dat de beoogde stikstofreductie gehaald kan worden. Anderszins zou met opname van deze aanbevelingen die zekerheid er overigens nog steeds niet zijn. Het WUR-rapport 1545 is immers nog beperkter van opzet dan het WUR-rapport van 2021 en dus te beperkt om daar aan de conclusie te kunnen verbinden dat de vereiste zekerheid van stikstofreductie wordt verkregen bij naleving van de in het onderzoek aanbevolen maatregelen.
- 1.16 Het besluit is dan ook strijdig met art. 3:46 Awb omdat niet op deze planregel is getoetst en het besluit is strijd met planregel art. 6.4.2 (zoals ingevoegd in art. 9.4.2 van het plan van 2016).

2 Milieu-effect-beoordeling

- 2.1 Om redenen zoals hierboven aangevoerd, voldoet ook de MER-beoordeling niet. De beoordeling of in dit geval een milieueffectrapport moet worden opgesteld, is immers op onjuiste gegevens gebaseerd, nu daarin de ammoniakemissie is berekend met de Rav-emissiefactoren. Daar mocht niet van uit gegaan worden nu sprake is van een biologische combiwasser. Zie in dit verband de uitspraak ECLI:NL:RVS:2024:3758, r.o. 12.1. Het besluit kan daarom niet in stand blijven.

3 Bouw

- 3.1 Nu de beoordeling voor de activiteit handelen in strijd met regels ruimtelijke ordening niet correct is, had ook de vergunning voor de activiteit bouwen niet mogen worden verleend, wegens strijdigheid met het bestemmingsplan.

4 Milieu

Stank

- 4.1 Er zijn diverse woningen waarvan de voorgrondgeurbelasting de norm uit de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) overschrijdt, zoals de woningen Peelkant 47 en 55. Hier vinden voorgrondgeurbelastingen plaats van 8,2 tot 9,7 OU/m³. Dit leidt tot 17 a 20 % geurgehinderden volgens bijlage 6 bij de Handreiking bij de Wet geurhinder en veehouderij. Dit komt volgens bijlage 7 neer op een matig woon- en leefklimaat. Daarnaast zijn er zoals hierboven al is aangegeven veel woningen met een hoge achtergrondgeurbelasting. De plaatselijke milieuomstandigheden zijn dus ongunstig en de geografische ligging van de inrichting is ongunstig. Gelet daarop is er goede reden om op basis van art. 7af lid 13 van het Besluit crisis- en herstelwet (BuChw) om nadere voorschriften op te nemen, zoals cliënte in de zienswijze heeft verzocht. Het college gaat hier in reactie op de zienswijze niet op in (zienswijze 7, reclamant 2). Het college gaat slechts in op art. 7af lid 14 BuChw, waar cliënte eveneens om verzocht. Daarbij merkt het college onder meer op dat art. 7af lid 16 BuChw vereist dat eerst beleid wordt opgesteld. Wat daar ook van zij, daar is geen sprake van bij toepassing van art. 7af lid 13 BuChw. Art. 7af lid 16 verwijst namelijk niet naar lid 13.
- 4.2 Uit het al genoemde en inmiddels al bekende WUR-rapport 1545 (zie productie 5) volgt bovendien dat zowel voor de geur- als voor de ammoniakemissie de juiste zuurgraad van het waswater van cruciaal belang is. Voor een goede verwijdering van ammoniak moet deze tussen pH 6,5 en 7,5 zijn. Wat betreft geur blijkt uit het rapport dat de resterende geur die de biologische combiluchtwasser verlaat voornamelijk uit zwavelhoudende componenten bestaat (tot wel 90 %!) Deze componenten kunnen deze luchtwassers echter maar moeilijk verwijderen. Omdat zwavelcomponenten iets beter oplossen bij een hogere pH, verdient het volgens het rapport daarom aanbeveling om voorschriften op te nemen die zo goed mogelijk een stabiele pH-regeling bewerkstelligen en om daarbij een smallere pH-bandbreedte in te stellen dan 6,5-7,5, maar eerder tussen 7,0 en 7,4.
- 4.3 Cliënte concludeert op basis van het bovenstaande het volgende: vanwege de technische werking van de veehouderij is het gewenst om voorschriften op te nemen die bevorderlijk zijn voor een betere geurreductie vanwege de combiwassers. Vanwege de geografische ligging van de onderhavige veehouderij is het des te belangrijker om dit te doen; immers de veehouderij veroorzaakt diverse geuroverbelaste situaties. Daar voegt cliënte nog aan toe dat er ook nog eens een grote cumulatieve geurbelasting is in de omgeving. De plaatselijke milieuomstandigheden geven dus nog eens extra aanleiding om extra voorschriften op te nemen. Voorschriften zoals door de onderzoekers aanbevolen in WUR-rapport 1545 hadden dan ook niet mogen ontbreken, mede gelet op art. 7af lid 13 BuChw.
- 4.4 Dat de geurbelasting afneemt ten opzichte van de eerder vergunde situatie, zoals het college nog opmerkt, maakt dat niet anders. Het besluit kan niet gedragen worden door de eraan ten grondslag liggende motivering, en is dus strijdig met art. 3:46 Awb. Bovendien heeft het college zich in strijd met

art. 3:2 Awb niet op de hoogte gesteld van relevante feiten, zoals het WUR-rapport 1545 en heeft het college ten onrechte niet onderzocht op welke wijze invulling kan worden gegeven aan verder geureducerende voorschriften.

Geluid

4.5 Voor de geluidsbelasting wordt terugverwezen naar de voorschriften bij de onderliggende vergunning. Die voorschriften zijn echter niet van toepassing verklaard op de inrichting inclusief de huidige wijzigingen.

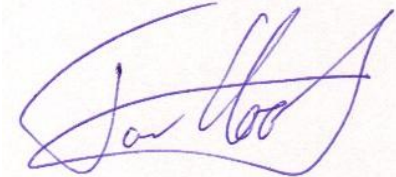
4.6 Bovendien stelt het college, maar onderbouwt men niet, dat het aannemelijk is dat de inrichting aan 40 dB(A) etmaalwaarde kan voldoen. Er bevinden zich diverse woningen van derden op korte afstand tot de inrichting. Zonder akoestisch rapport is het niet op voorhand aannemelijk dat de inrichting aan deze norm kan voldoen.

4.7 Bovendien had het college dienen te voorzien in een controlevoorschrift ex art. 5.5 lid 4 Bor. Dit is verplicht nu het hier een IPPC-installatie betreft. En al helemaal nu geen akoestisch rapport is uitgevoerd, is het van belang dat een gedegen controlebepaling wordt opgenomen.

Concluderend verzoek ik U namens cliënte om bovenvermelde redenen het besluit te vernietigen onder veroordeling van het college in de kosten.

8

Hoogachtend,

Ir. A.K.M. van Hoof